

Plato

Dialogen

Deel 2: *Phaedrus, Protagoras*, 10

Utrecht 1988 (*Het Spectrum; Aula-
boeken 835*), 182 blz., f 15,50

Euwenlang al heeft de Griekse filosoof Plato (427-347 v. Chr.) een streepje voor bij beoefenaren van de herenliefde. Hoewel hij in zijn late werken op niet mis te verstaan wijze fulmineert tegen seksualiteit tussen mannen is er in de meeste van zijn 'dialogen' inderdaad heel wat fraais te vinden. Het wemelt er van de mooie jongens en idyllische sfeertekeningen, en er is volop erotiek, zij het vooral in gesublimeerde vorm: de liefde voor mooie jongenslijven als opstap naar liefde tot het Schone en naar Ware Wijsbegeerte.

Drie fraaie dialogen, de *Phaedrus*, de *Protagoras* en de *Io*, zijn nu herdrukt in de vertaling van de vermaarde M.A. Schwartz. In 1968 nog een nederige Prisma is de vertaling nu inmiddels gepromoveerd naar de wetenschappelijke Aula-reeks. De dialogen zijn alledrie heel levendig en geestig geschreven. Dat is een belangrijk selectie-criterium geweest, want inhoudelijk of chronologisch hangen ze niet echt samen. De *Phaedrus* biedt daarbij een mooi voorbeeld van Plato's sublimering van de homoërotische Eros, dat niet onder hoeft te doen voor het meer bekende *Symposium*, dat in deel I (Aula 823) al herdrukt is. Aan de vertaling is niets veranderd, zodat het soms wel wat stroef loopt: met name het 'gij' en 'ge' is in 1988 voor Nederlandse oren nogal storend. Het is een euvel waaraan ook de volledige Plato-vertaling van De Win (uitg. Ambo, Baarn) en de nieuwe Plato-vertalingen van de Amsterdamse School voor Filosofie (uitg. De Driehoek, Amsterdam) lijden. Wie daar echter doorheen weet te bijten heeft nu voor niet al te veel geld drie kostbare juweeltjes binnen bereik. Dit boek is voorzien van verklarende noten en een kort nawoord.

VH